

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/126/2019
Identifikačné číslo spisu: 6019200141
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6019200141.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: M. U., nar. XX. A. XXXX, bytom I. XXXX/XX, M., právne zast. Advokátska kancelária Žitňanský s. r. o., so sídlom M. Hricku 1833/32, Trenčín, IČO: 52 020 991, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2019/3493 UN zo dňa 31. januára 2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. júla 2019, č.k. 30Sa/2/2019-68, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. júla 2019, č.k. 30Sa/2/2019-68, z a m i e t a.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom zo dňa 18. júla 2019, č.k. 30Sa/2/2019-68, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHN SSD1/SOC/2019/3493 UN zo dňa 31. januára 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen č. ZV1/OHNNVáSSD/SOC/2018/24806-7 zo dňa 14. decembra 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žalobkyňu ako oprávnenej osobe pri starostlivosti o dieťa: G. U., nar.

XX.XX.XXXX bol podľa § 7 ods. 4 písm. a), § 3 ods. 1 a ods. 2 písm. b) zák. č. 571/2009 Z.z. o rodičovskom príspevku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 571/2009 Z.z.“) odňatý rodičovský príspevok od 01. januára 2019 v sume 214,70 Eur.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen v prvostupňovom rozhodnutí poukázal na to, že z posudku č. ZV1/KP/SOC/2018/ 43406 zo dňa 03. decembra 2018 vyplýva, že maloleté dieťa, ktoré dovŕšilo 3 roky veku dňa XX. D. XXXX, nemá dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť na základe diagnózy H53 zaradenej do kapitoly č. VII., H53 - H54, podľa prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“). Z posudku bolo zistené, že mal. dieťa má dokumentovanú amblyopiu ľavého oka, pri dokumentovanom víze nie je odkázané na osobitnú starostlivosť rodičov o dieťa do 6-tich rokov veku, na základe čoho žalobkyňa nespĺňa jednu z podmienok nároku na rodičovský príspevok a na jeho výplatu, ktorou je riadna starostlivosť do 6 rokov veku dieťaťa, ktoré má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. Krajský súd ďalej uviedol, že v zmysle právnej úpravy môže oprávnená osoba, t.j. v tomto prípade matka ako rodič dieťaťa poberať rodičovský príspevok aj v prípade, že dieťa dovŕšilo 3 roky veku, ak ide o dieťa, ktoré má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a vyžaduje osobitnú starostlivosť, a to do dovŕšenia 6-tich rokov veku dieťaťa. Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je choroba alebo stav, ktoré sú uvedené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., a ktoré podľa poznatkov lekárskej vedy trvajú viac ako 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov alebo je predpoklad, že budú trvať viac ako 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov (prípadne aj choroba a stav, ktoré vylučujú schopnosť sústavne sa pripravovať na povolanie a vykonávať zárobkovú činnosť) a vyžadujú si osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z.

4. V konaní nebolo sporným, že u mal. dieťaťa G. U. bola stanovená diagnóza H53 Amblyopia i. sin medii et anisometropia a H52 Hypermetropia o. u levis. Posudkoví lekári vyhodnocovali odborné lekárske nálezy vyhotovené očnou lekárkou J.. G. z decembra 2018, zo dňa 06. novembra 2018, 06. septembra 2018, 03. októbra 2018 a 26. septembra 2018, v ktorých bola konštatovaná stredne ťažká tupozrakosť ľavého oka a ľahká ďalekozrakosť oboch očí. Zdravotný stav maloletého dieťaťa bol posudzovaný posudkovým lekárom orgánu verejnej správy prvého stupňa a výsledok posúdenia bol zachytený v posudku č. ZV1/KP/SOC/2018/43406 zo dňa 03. decembra 2018. Po podaní odvolania posudkový lekár prvostupňového orgánu zaujal stanovisko, že závery posudku zo dňa 03. decembra 2018 zostávajú bez zmeny a pri vyjadrení zobral do úvahy aj závery odborného lekárskeho nálezu ošetrojúcej lekárky z decembra 2018, v ktorom neboli konštatované zmeny zdravotného stavu. Zdravotný stav dieťaťa bol posudzovaný aj posudkovým lekárom žalovaného a výsledok posúdenia bol v lekárskom posudku č. UPS/US1/SSVOPPKPC/SOC/2019/3505 zo dňa 28. januára 2019. V posudku bol nesprávne uvedený dátum jeho vyhotovenia, čo bolo posudkovou lekárkou opravené dňa 26. februára 2019.

5. Krajský súd poukázal na to, že nie je kompetentný posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru. Tak ako orgán verejnej správy, aj krajský súd vychádzal z posudkov, ktoré tvorili podklad rozhodnutia a preskúmaval posudky z hľadiska ich presvedčivosti, úplnosti a logickej preskúmateľnosti. V prejednávanom prípade podľa krajského súdu posudky o zdravotnom stave dieťaťa boli úplné, boli zobrať do úvahy všetky žalobkyňou predložené odborné lekárske nálezy, ktoré sa týkali rozhodujúceho zdravotného ochorenia a závery posudkov boli presvedčivo odôvodnené.

6. Krajský súd uviedol, že z § 5 zák. č. 571/2009 Z.z. vyplýva, že dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa je definovaný tak, že ide o chorobu alebo stav uvedený v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., ktorý podľa poznatkov lekárskej vedy trvá viac ako 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov alebo je predpoklad, že bude trvať viac ako 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov a vyžaduje osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. Z uvedeného zákonného ustanovenia

vyplýva, že pre záver o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa nestačí, aby išlo o chorobu alebo stav uvedený v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., ale zároveň pre účely rodičovského príspevku je potrebné, aby si choroba alebo stav vyžadovali osobitnú starostlivosť. Kritériá osobitnej starostlivosti sú vymedzené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. a aj zhodnotenie potreby osobitnej starostlivosti je v kompetencii posudkového lekára. Podľa názoru krajského súdu žalovaný neuplatnil svojvoľne a extenzívne výklad prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., pretože z lekárskeho posudku je zrejmé, ako bola diagnóza dieťaťa vyhodnotená a ako bola vyhodnotená potreba osobitnej starostlivosti.

7. Podľa názoru krajského súdu neobstojí námietka žalobkyne, že posudkoví lekári sa nevysporiadali s nálezmi a odporúčaniami očnej lekárky J. G., pretože závery jej nálezov boli posudkovými lekármi preskúmateľne vyhodnotené. Posudkový lekár žalovaného sa v posudku vysporiadal aj s potrebou pleoptického cvičenia oboch očí, ako aj s potrebou pobytu v očnej materskej škôlke a sprevádzaním dieťaťa do materskej škôlky.

8. Podkladom pre rozhodnutia orgánov verejnej správy boli posudky o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa, ktoré posudky považoval krajský súd za preskúmateľné a rovnako považoval za preskúmateľné aj rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa, ktoré z týchto posudkov vychádzali. Posudkoví lekári vychádzali z komplexného očného vyšetrenia, ktoré bolo realizované ošetrujúcou očnou lekárkou tak, ako to požaduje zák. č. 461/2003 Z.z.

9. Rovnako tak podľa názoru krajského súdu neobstála ani námietka žalobkyne o porušení jej procesných práv preto, že nemala možnosť oboznámiť sa s posudkami o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa a vzniesť voči nim námietky. Podľa § 8 ods. 7 zák. č. 571/2009 Z.z. na konanie o rodičovskom príspevku sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zák. č. 571/2009 Z.z. vylučuje v administratívnom konaní postup podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého by orgán verejnej správy mal povinnosť dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

10. Krajský súd zdôraznil, že námietky týkajúce sa vyhodnotenia zdravotného stavu je účastník konania oprávnený vzniesť v odvolaní a voči vyhodnoteniu realizovanému v odvolacom konaní v správnej žalobe. Preto účastníkom tohto druhu administratívneho konania nie sú upreté práva vyjadriť nesúhlas s posúdením zdravotného stavu. Obdobný názor bol vyjadrený aj Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 9Sžso/205/2015 zo dňa 14. decembra 2016, kde sa Najvyšší súd SR vyjadroval k aplikácii § 33 ods. 2 Správneho poriadku v tomto druhu administratívneho konania.

11. Posudkový lekár orgánu verejnej správy prvého stupňa sa dňa 15. januára 2019 vyjadril len k zdravotnému stavu dieťaťa v reflexii na podané odvolanie, a to, či mu prípadne nie je možné vyhovieť v rámci autoremedúry, nevypracoval nový posudok. Vyjadrenie posudkového lekára bolo potrebné len pre účely ďalšieho postupu v konaní, za účelom posúdenia, či odvolanie bude predložené nadriadenému orgánu.

12. K žalobným námietkam smerujúcim voči odbornosti posudkových lekárov, krajský súd uviedol, že ani tieto nie sú dôvodné. Otázky posúdenia zdravotného stavu osôb pre účely rozhodovania o uplatnených nárokoch na štátne sociálne dávky sú právnou úpravou zverenú posudkovým lekárom, ktorí majú príslušné medicínske vzdelanie, a tým aj odbornú kompetenciu na posúdenie týchto otázok. Kompetencia ošetrujúceho lekára s príslušnou potrebnou špecializáciou taktiež nebola sporná. Ošetrujúci lekár poskytuje zdravotnú starostlivosť, teda realizuje príslušné potrebné vyšetrenia, stanovuje diagnózu a liečebný režim. V jeho kompetencii ale nie je vyhodnocovať splnenie podmienok stanovených právnou úpravou pre nároky na dávky sociálneho zabezpečenia. Táto kompetencia patrí posudkovému lekárovi, ktorý zohľadňuje v rámci posúdenia zdravotného stavu odborné lekárske nálezy, resp. práve z nich vychádza. Podľa názoru krajského súdu závery posudkových lekárov zodpovedajú predloženým odborným lekárske nálezom.

13. Krajský súd tiež poukázal na to, že neobstojí tvrdenie, že odvolacie konanie bolo začaté pred doručením rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa. Posudkový lekár orgánu verejnej správy prvého stupňa sa vyjadril k posúdeniu zdravotného stavu dieťaťa dňa 15. januára 2019 po podaní odvolania, a aj posudkový lekár žalovaného posudzoval zdravotný stav dieťaťa v priebehu odvolacieho konania.

14. Podľa krajského súdu bol dostatočne odôvodnený postup, keď boli zhodnotené odborné lekárske nálezy bez vyšetrenia dieťaťa s tým, že závery odborných lekárske nálezy neboli sporné a neboli v nich konštatované ani zmeny zdravotného stavu.

15. Za nedôvodné považoval krajský súd aj námietky vznesené v replike, a to, že vyjadrenie posudkovej lekárky k správnej žalobe svedčí o nedostatočne zistenom skutkovom stave. Posudkový lekár ako osoba oprávnená na posúdenie zdravotného stavu dieťaťa len za žalovaného reflektovala na žalobné námietky týkajúce sa posúdenia zdravotného stavu, vysvetlila postup a závery zhodnotenia zdravotného stavu, neuviedla nič rozdielne, čo by nebolo obsiahnuté už v lekárske posudkoch. Posudkový lekár je zamestnancom žalovaného, preto nie je prekážkou, aby participoval aj na zostavovaní vyjadrenia pre súdne konanie, najmä ak ide o otázky týkajúce sa posúdenia zdravotného stavu.

16. Na pojednávaní žalobkyňa predložila potvrdenie od všeobecnej lekárky pre deti a dorast J. H. O. zo dňa 27. júna 2019, v ktorom je konštatované, že dieťa máva často bolesti brucha a tráviace ťažkosti, odmieta pestrú stravu a v materskej škole odmieta jedávať. Je uvedené, že potvrdenie je vydané na žiadosť matky a že bol priložený aj psychologický nález. Ďalším predloženým dôkazom bola správa z diagnostického vyšetrenia - psychologického zo dňa 27. júna 2019, realizovaného v Centre špeciálno-pedagogického poradenstva, Zvolen. Z tejto správy vyplýva, že ide o dieťa so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami v dôsledku zrakového postihnutia. V rámci odporúčania je odporúčané zaradiť dieťa do materskej škôlky a postupovať podľa individuálneho výchovno-vzdelávacieho programu. Ďalej je uvedené, že zákonný zástupca má právo na slobodnú voľbu školy, že dieťa je potrebné zaradiť do starostlivosti klinického logopéda, a že bola zároveň uskutočnená aj špeciálno-pedagogická diagnostika a na základe jej výsledkov budú odporúčané ďalšie postupy a modifikácie pre výchovno-vzdelávací proces.

17. Krajský súd oboznámil na pojednávaní obsah žalobkyňou predložených dôkazov a poskytol ich k nahliadnutiu aj poverenej zástupkyňi žalovaného, ktorá na pojednávaní pred krajským súdom poukázala na to, že predložené dôkazy sú z obdobia po rozhodnutí žalovaného, a preto ich nepovažovala za podstatné a nežiadala odročiť pojednávanie za účelom oboznámenia sa s ich obsahom a zaujatia stanoviska k nim.

18. Krajský súd sa oboznámil s dôkazmi predloženými žalobkyňou na pojednávaní, zohľadniac aj oprávnenie v zmysle § 203 ods. 1 SSP, podľa ktorého pri správnej žalobe fyzickej osoby v sociálnych veciach je možné rozsah a dôvody žaloby meniť a doplniť až do rozhodnutia správneho súdu. Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi dospel krajský súd k záveru, že ani tieto nie sú spôsobilé prelomiť závery správnych orgánov, lebo predložené dôkazy sú z júna 2019 a pre krajský súd je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Žalobkyňa v konaní pred žalovaným alebo orgánom verejnej správy prvého stupňa ani neargumentovala tým, že by boli ešte realizované ďalšie diagnostické vyšetrenia, ktoré by mohli byť zásadné, a na ktorých výsledok by bolo potrebné počkať za účelom ich vyhodnotenia.

19. Na základe uvedeného krajský súd považoval postup a rozhodnutia orgánov verejnej správy za súladné so zákonom a žalobné námietky žalobkyne za nedôvodné.

20. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobkyňi, ktorá nebola v konaní úspešná, právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

21. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačnú sťažnosť. Uviedla v nej, že žalovaný vykladá zák. č. 461/2003 Z.z. a jeho prílohu č. 2 extenzívnym spôsobom, k čomu ako orgán verejnej moci nie je podľa Ústavy Slovenskej republiky oprávnený, keď trval na tom, že na splnenie nároku na rodičovský príspevok má mať dieťa zdravotné postihnutie ťažkého stupňa. Podmienkou pre nárok na rodičovský príspevok je v zmysle právnych predpisov starostlivosť o dieťa, ktoré má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť a nie závažné zdravotné postihnutie ťažkého stupňa. Žalovaný si právne predpisy vykladá svojvoľne a nesprávne, jeho odôvodnenie je zmätočné, vnútorne rozporné a na základe toho dospel k nesprávnemu záveru a rozhodnutiu. Skutočnosť, že posudkoví lekári majú k samotnej žalobe akýmkoľvek spôsobom odlišné alebo obširnejšie stanovisko, ako k zdravotnému stavu dieťaťa žalobkyne v správnom konaní, preukazuje, že žalovaný nezistil v správnom konaní v prvom stupni skutkový stav spôsobom dostačujúcim na riadne posúdenie veci. Úlohou odvolacieho konania nebolo dopĺňať nedostatky konania prvého stupňa.

22. Podľa názoru žalobkyne bolo potrebné v posudku posudkového lekára a následne i v samotnom rozhodnutí vysporiadať sa s diagnostikovaným ochorením zaradeným do prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., posúdiť závažnosť diagnostikovaného zdravotného stavu, posúdiť, či sa jedná o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa, t.j. o chorobu a stav, ktoré sú uvedené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., a či si vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa tejto prílohy. Pokiaľ mal syn žalobkyne trpieť ochorením, ktoré je ako diagnóza zaradené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., bolo povinnosťou posudkových lekárov dôslednejšie posúdiť jeho zdravotný stav zo všetkých aspektov a na základe skutočností, ktoré obsahujú odborné lekárske nálezy predložené žalobkyňou, a to s poukazom na príslušné ustanovenia zák. č. 571/2009 Z.z., zák. č. 600/2003 Z.z., zák. č. 461/2003 Z.z., ale i s poukazom na ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal so zisteniami, resp. odporúčaniami očnej lekárky J. G., pričom s uvedenými nálezmi sa nevysporiadal ani posudkový lekár žalovaného.

23. Rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu, nemožno odôvodniť len odkazom na lekárske posudok o tom, že maloleté dieťa žalobkyne nemá dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť pre zistené ochorenie podľa prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. Odôvodnenie rozhodnutia, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o nevyhovení žiadosti žalobkyne o priznanie rodičovského príspevku na dieťa do 6-tich rokov jeho veku musí jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, na základe akých skutkových zistení, z akých dôvodov a na akom právnom základe správny orgán rozhodol. Z odôvodnenia rozhodnutia musí bez pochybností vyplývať, aké dôkazy boli vykonané a akými úvahami sa správny orgán pri posudzovaní riadil.

24. Odborný lekár, t.j. očná lekárka vo svojich nálezoch o.i. uviedla, že maloleté dieťa žalobkyne je potrebné zaradiť do očnej materskej školy, kde však bude len pol dňa, a doma vyžaduje špeciálnu starostlivosť, t.j. pleoptické cvičenia pre zrakovo znevýhodnené dieťa. Ak napriek uvedenému nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o poberanie rodičovského príspevku do šiestich rokov veku jej maloletého syna, bolo povinnosťou správnych orgánov, aby dostatočne zistili skutkový stav a svoje rozhodnutie náležite a v súlade so zákonom zdôvodnili. V predmetnej veci z posudku a ani z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ako sa posudkoví lekári vysporiadali s vyššie uvedenými odporúčaniami očného lekára a prečo žalobkyňa napriek týmto odporúčaniam nemá nárok na poskytovanie rodičovského príspevku do šiestich rokov veku jej dieťaťa. V tomto smere je rozhodnutie žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

25. Rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nevyhovení žiadosti žalobkyne o rodičovský príspevok pri starostlivosti o jej maloleté dieťa do 6-tich rokov jeho veku, malo okrem iného obsahovať aj odôvodnenie, v ktorom mal žalovaný uviesť, ktoré

skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vysporiadal s námietkami žalobkyne v podanom odvolaní, ale najmä s odporúčaniami odborných lekárov. Riadne, logické a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia, alebo zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nespĺňa uvedené požiadavky.

26. Rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto je potrebné ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Len z rozhodnutia, ktoré je náležite odôvodnené možno zistiť, či bolo vydané v súlade so zákonom a na základe predchádzajúceho dostatočne zisteného skutkového stavu.

27. Podľa názoru žalobkyne krajský súd neprávne právne posúdil vec, keď sa s uvedenými argumentami žalobkyne nevysporiadal.

28. Žalobkyňa zotrvala na tom, že predmetné rozhodnutie je nezákonné aj z dôvodu, že spolu s týmto rozhodnutím jej bol doručený aj posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa, ktorý bol podkladom pre vydanie rozhodnutia. Vzhľadom na to, že tento posudok jej bol doručený až spolu so samotným rozhodnutím, žalobkyňa sa nemohla s týmto posudkom oboznámiť a ani sa k nemu alebo k skutočnostiam v ňom obsiahnutým, relevantným spôsobom vyjadriť, čím boli porušené jej procesné práva. Žalobkyňa nespochybnila, že zák. č. 571/2009 Z.z. vylučuje v administratívnom konaní postup podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, no aplikácia § 3 ods. 2 Správneho poriadku nie je vylúčená ani zák. č. 571/2009 Z.z., ani iným zákonom v tomto administratívnom konaní.

29. Aj táto skutočnosť bola jedným z dôvodov, prečo bola žalobkyňa schopná predložiť dodatočné dokumenty týkajúce sa zdravotného stavu dieťaťa až na samotnom pojednávaní. Konaním žalovaného jej bola odopretá možnosť predložiť tieto podklady v samotnom administratívnom konaní, čím boli porušené jej procesné práva. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že ich predkladá najmä z dôvodu potvrdenia a preukázania tvrdenia, že procesné práva žalobkyne boli konaním žalovaného porušené, keď sa nemohla riadne vyjadrovať k podkladom rozhodnutia a navrhnúť ich doplnenie. Napriek uvedenému krajský súd konštatoval, že tieto námietky sú neodôvodnené, pričom sa vôbec nezaoberal aplikáciou § 3 ods. 2 Správneho poriadku, ani dôvodmi, prečo boli žalobkyňi doručované podklady, t.j. posudky, pre rozhodnutia žalovaného až spolu so samotnými rozhodnutiami. Ani s touto námietkou sa krajský súd nevysporiadal.

30. Žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen na ďalšie konanie a žalobkyňi priznal náhradu trov konania.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

31. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalobkyňa podala žalobu na krajský súd elektronicky, a teda je predpoklad, že rozsudok bol jej právnenému zástupcovi zaslaný a doručený elektronicky, a to v ten istý deň, ako aj žalovanému, t.j. 18. augusta 2019. V danom prípade sa mala kasačná sťažnosť podať najneskôr dňa 18. septembra 2019. V prípade, ak bol rozsudok doručený právnenému zástupcovi žalobkyne elektronicky dňa 18. augusta 2019, tak kasačná sťažnosť zo dňa 26. septembra 2019, by bola podaná po mesačnej lehote na jej podanie, pričom zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť.

32. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v kasačnej sťažnosti sú uvedené identické dôvody ako v žalobe, pričom k jednotlivým dôvodom sa už vyjadril a zastával názor, že aj krajský súd sa v napadnutom rozsudku s týmito dôvodmi jasne a zrozumiteľne vysporiadal.

33. K tvrdeniam žalobkyne žalovaný uviedol, že podľa prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. sú jednotlivé

diagnózy zaradené do kapitol. V tejto veci ochorenie dieťaťa žalobkyne bolo zaradené do kapitoly VII. Choroby oka a jeho adnexov (H00-H59), H53-H54 Poruchy videnia a slepota, v prvej časti VII. kapitoly je posudzovaná aj závažnosť zdravotného postihnutia, pričom sa skúma, či ide o obojstrannú praktickú alebo obojstrannú úplnú slepotu, resp. či pri iných ochoreniach oka sú následky na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty.

34. Vzhľadom na uvedené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. žalovaný v napadnutom rozhodnutí choroby oka diagnostikované ako obojstranná praktická alebo úplná slepota popísal závažnosť zdravotného postihnutia ako zdravotné postihnutie ťažkého stupňa s poukazom na to, že ak osoba pri postihnutých očiach vidí, má postihnutie ľahšieho stupňa. Je to bežný výraz používaný v komunikácii pri závažnosti ochorenia.

35. Vzhľadom na skutočnosť, že dieťa v zmysle prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. nemá závažné zdravotné postihnutie ťažkého stupňa, ktoré by podmieňovalo dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť, žalovaný konštatoval, že žalobkyňa po dovŕšení troch rokov veku dieťaťa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) v spojení s § 3 ods. 2 písm. b) zák. č. 600/2003 Z.z. nespĺňa nárok na rodičovský príspevok a na jeho výplatu, pretože nezabezpečuje starostlivosť o dieťa do šiestich rokov veku, ktoré má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť.

36. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí zákonným spôsobom, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Jednotlivé skutočnosti preskúmal a vyhodnotil ich, pričom dospel k záveru, že na ďalšie poskytovanie rodičovského príspevku v prospech žalobkyne nie sú splnené zákonné podmienky, t.j. jej mal. syn nemá dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť.

37. Krajský súd posúdením napadnutého rozhodnutia v rozsudku, a to najmä v bodoch 24., 25., 26., 27., 28. a 30., uviedol relevantné skutočnosti v právnej veci, t.j. aj zdravotný stav dieťaťa žalobkyne, a aj z akého dôvodu neboli splnené zákonné podmienky na priznanie rodičovského príspevku na maloleté dieťa žalobkyne.

38. V zmysle § 6 zák. č. 600/2003 Z.z. príslušný orgán na posudzovanie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa je Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Teda posudkový lekár správneho orgánu. Iný, aj keď odborný, lekár má liečiť a nie posudzovať stav dieťaťa na účely rodičovského príspevku. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že podľa § 6 zák. č. 600/2003 Z.z. posudkový lekár správneho orgánu hodnotil zdravotný stav syna žalobkyne, teda postup bol v súlade so zákonom a vo svojom posudku stanovil posudkový záver, ktorý bol uvedený aj v napadnutom rozhodnutí.

39. Posudkoví lekári správnych orgánov nemajú zo zákona určené, že musia zaujímať stanovisko k návrhom odborných lekárov. Navyše aj v bode 22. rozsudku sa krajský súd s odkazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Sžso/51/2011 zo dňa 27. júna 2012 s týmto tvrdením žalobkyne vysporiadal so záverom, že názory a odporúčania odborných lekárov nie sú pre správny orgán pri jeho rozhodovacej činnosti záväzné, pretože nie sú podkladom pre vydanie rozhodnutia.

40. Žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z objektívneho a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, pričom krajský súd vo svojom rozsudku popísal relevantný stav právnej veci, t.j. aj zdravotný stav dieťaťa žalobkyne, ako aj skutočnosti, na základe ktorých nespĺňa dieťa zákonnú podmienku na dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci si osobitnú starostlivosť. Krajský súd riadne rozsudok zdôvodnil a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je zákonné, a preto žalobu zamietol.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právne posúdenie kasačným súdom

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

43. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. novembra 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

44. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

45. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

46. Kasačný súd v prvom rade s poukazom na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti, považuje za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť žalobkyne bola podaná včas, keď napadnutý rozsudok krajského súdu jej bol doručený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 01. septembra 2019 a kasačná sťažnosť bola doručená krajskému súdu dňa 27. septembra 2019.

47. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. júla 2019, č.k. 30Sa/2/2019-68, ktorým krajský súd žalobu zamietol.

48. Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2019/3493 UN zo dňa 31. januára 2019, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen č. ZV1/OHNNVáSSD/SOC/2018/24806-7 zo dňa 14. decembra 2018, ktorým žalobkyňi ako oprávnenej osobe pri starostlivosti o dieťa G. U., nar. XX. D. XXXX bol podľa § 7 ods. 4 písm. a), § 3 ods. 1 a ods. 2 písm. b) zák. č. 571/2009 Z.z. odňatý rodičovský príspevok od XX. H. XXXX v sume 214,70 Eur.

49. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

50. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci (§ 119 SSP).

51. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP).

52. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä s ohľadom na prameň, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný

právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

53. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

54. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

55. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

56. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

57. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť, splnenie zákonných podmienok, za existencie ktorých bolo možné žalobkyni odňať rodičovský príspevok na maloleté dieťa.

58. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 571/2009 Z.z. tento zákon upravuje poskytovanie rodičovského príspevku.

59. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 571/2009 Z.z. rodičovský príspevok je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa.

60. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 571/2009 Z.z. dieťaťom podľa odseku 1 písm. a) je dieťa

a) do troch rokov veku,

b) do šiestich rokov veku, ktoré má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav (§ 5 a 6 Zákona o prídavku na dieťa) alebo

c) do šiestich rokov veku, ktoré je zverené do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov podľa § 2 písm. b), najdlhšie tri roky od právoplatnosti prvého rozhodnutia o zverení dieťaťa do starostlivosti tej istej oprávnenej osobe.

61. Podľa § 8 ods. 7 zák. č. 571/2009 Z.z. na konanie o rodičovskom príspevku sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

62. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 600/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa je choroba a stav uvedené v prílohe osobitného predpisu, ktoré podľa poznatkov lekárskej vedy trvajú viac ako dvanásť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov alebo je predpoklad, že budú trvať viac ako dvanásť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, a vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa tejto prílohy.

63. Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 600/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa je aj choroba a stav vyžadujúce osobitnú starostlivosť podľa odseku 1, ak choroba a stav vylučujú schopnosť sústavne sa pripravovať na povolanie a vykonávať zárobkovú činnosť.

64. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 600/2003 Z.z. príslušný orgán na posudzovanie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len "platiteľ") podľa miesta trvalého pobytu alebo prechodného pobytu oprávnenej osoby.

65. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 600/2003 Z.z. posudok o dlhodobo nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa vydá platiteľ na základe písomnej žiadosti oprávnenej osoby alebo žiadosti podanej elektronickými

prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom oprávnenou osobou.

66. Podľa § 6 ods. 3 zák. č. 600/2003 Z.z. platiteľ opätovne posudzuje dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa podľa potreby, individuálne podľa charakteru choroby a stavu.

67. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

68. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

69. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správne orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu dokladovať.

70. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

71. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

72. Podľa kapitoly VII. prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., na ktorú odkazuje § 5 ods. 1 zák. č. 600/2003 Z.z., CHOROBY OKA A JEHO ADNEXOV (H00 - H59) H53 - H54 Poruchy videnia a slepota, závažnosť zdravotného postihnutia sa posudzuje na základe komplexného očné vyšetrenia na oboch očiach po korekcii, či ide o obojstrannú praktickú alebo obojstrannú úplnú slepotu. V prípade iných ochorení oka, prípadne centrálného nervového systému sa posudzuje, či následky sú na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty po korekcii. V časti Osobitná starostlivosť sa uvádza, že zdravotný stav vyžaduje osobitnú starostlivosť, najmä sprevádzanie v neznámom prostredí, prevenciu úrazov, pomoc pri komunikácii, sprevádzanie do špecializovaných zdravotníckych zariadení, pomoc pri čítaní, písaní špeciálnym písmom pre nevidiacich, pomoc pri výučbe, zaškolenie v špecializovaných zariadeniach pre nevidiacich a slabozrakých.

73. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobkyni ako oprávnenej osobe pri starostlivosti o mal. dieťa odňatý rodičovský príspevok od XX. H. XXXX v sume 214,70 Eur.

74. Kasačný súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, a preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

75. V konaní nebolo sporným, že mal. syn žalobkyne trpí ochorením H53 Amblyopia, zaradeným do kapitoly č. VII. prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., na ktorú odkazuje § 5 ods. 1 zák. č. 600/2003 Z.z., Choroby oka a jeho adnexov, H53 - H54 Poruchy videnia a slepota. Žalobkyňa namietala záver

žalovaného o nesplnení zákonných podmienok na priznanie nároku na rodičovský príspevok, keď poukazovala na vyžadujúcu osobitnú starostlivosť o mal. syna. Spornou otázkou v konaní bolo, či zdravotný stav mal. syna žalobkyne z hľadiska jeho odkázanosti na osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. je alebo nie je dlhodobo nepriaznivý v zmysle § 3 ods. 2 písm. b) zák. č. 571/2009 Z.z.

76. Rodičovský príspevok je štátna sociálna dávka, určená oprávnenej osobe na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa do 6-ich rokov veku, v prípade, ak má dieťa dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav. Za dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav sa považuje zdravotný stav dieťaťa pri naplnení troch kumulatívnych predpokladov, a to: 1. choroba alebo stav uvedený v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., 2. čas trvania choroby alebo stavu je dlhší ako 12 mesiacov a 3. choroba alebo stav vyžadujú osobitnú starostlivosť. Osobitná starostlivosť je síce v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. vymedzená demonštratívne, t.j. dieťaťu, ktoré má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav môže byť poskytovaná aj iná osobitná starostlivosť, ako je uvedené v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., avšak táto osobitná starostlivosť sa vždy viaže ku konkrétnemu stavu alebo chorobe v prílohe vymedzenej.

77. V zmysle relevantnej právnej úpravy, nie každý nepriaznivý zdravotný stav možno automaticky (bez ďalšieho) chápať ako vyžadujúci si osobitnú starostlivosť. V prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. sú osobitne pre skupiny medicínskych diagnóz patriacich do príslušnej (spoločnej) kapitoly stanovené charakteristiky určujúce špecifické požiadavky na stupeň (druh, kvalitu, rozsah či štádium) postihnutia. Až po zistení prítomnosti atribútov závažnosti určených pre jednotlivé kapitoly príslušnej prílohy, možno to ktoré ochorenie či stav kvalifikovať ako vyžadujúce, resp. nevyžadujúce si osobitnú starostlivosť.

78. Mal. syn žalobkyne bol posudzovaný pre poruchy videnia podľa kapitoly VII. prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. Ako vyplynulo z lekárskeho posudku z 03. decembra 2018 a 28. januára 2019, mal. dieťa má amblyopiu ľavého oka, t.j. tupozrakosť, nemá poruchu videnia na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty, nevyžaduje osobitnú starostlivosť. Kapitola VII. prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. predpokladá obojstrannú praktickú alebo obojstrannú úplnú slepotu. V prípade iných ochorení oka, prípadne centrálného nervového systému sa posudzuje, či následky sú na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty po korekcii. Iba takýto stav možno uznať za dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci si osobitnú starostlivosť podľa § 5 ods. 1 zák. č. 600/2003 Z.z. U mal. syna žalobkyne nebola zistená obojstranná praktická slepota, obojstranná úplná slepota ani stav, ktorý by bol na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty po korekcii. Mal. dieťa trpí tupozrakosťou ľavého oka, druhé oko má zdravé. Zákon však predpokladá pri nepriaznivom zdravotnom stave obojstrannú slepotu, resp. stav, ktorý by bol na úrovni obojstrannej praktickej alebo obojstrannej úplnej slepoty po korekcii, čo však nie je prípad mal. syna žalobkyne, ktorý netrpí chorobou alebo stavom uvedeným v prílohe č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z.

79. K námietkam žalobkyne, že žalovaný vykladá zák. č. 461/2003 Z.z. a jeho prílohu č. 2 extenzívnym spôsobom, keď trval na tom, že na splnenie nároku na rodičovský príspevok má mať dieťa zdravotné postihnutie ťažkého stupňa - kasačný súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný v rozhodnutí nepodmieňoval nárok žalobkyne na rodičovský príspevok zdravotným postihnutím ťažkého stupňa mal. dieťaťa. Hoci žalovaný tento výraz „zdravotné postihnutie ťažkého stupňa“ v rozhodnutí použil, avšak z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že žalovaný podmieňoval nárok na rodičovský príspevok dlhodobo nepriaznivým stavom mal. dieťaťa, vyžadujúcim osobitnú starostlivosť v zmysle prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z.

80. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v posudku posudkového lekára a následne v napadnutom rozhodnutí bolo potrebné vysporiadať sa s diagnostikovaným ochorením zaradeným do prílohy č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z., posúdiť závažnosť diagnostikovaného zdravotného stavu, posúdiť, či sa jedná o dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav mal. dieťaťa a či si vyžaduje osobitnú starostlivosť podľa tejto prílohy - kasačný súd mal za to, že tak napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj posudok o dlhodobo nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa sa riadne vysporiadali so závažnosťou zdravotného stavu maloletého, ako aj s otázkou potreby osobitnej starostlivosti o maloleté dieťa. Napadnuté rozhodnutie

žalovaného je jasné, zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené, obsahuje, na základe akých skutkových zistení, z akých dôvodov a na akom právnom základe správny orgán rozhodol. Rovnako tak z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, aké dôkazy boli vykonané a akými úvahami sa správny orgán pri posudzovaní riadil.

81. Kasačný súd rovnako neprisvedčil námietke žalobkyne, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal so zisteniami, resp. odporúčaniami očnej lekárky J.. G., pričom s uvedenými nálezmi sa nevysporiadal ani posudkový lekár žalovaného. Z napadnutého rozhodnutia, ako aj z posudku o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa vyplýva, že jednak žalovaný a rovnako tak posudkový lekár sa lekárskou správou J.. G. zaoberali, keď táto odporúčala dieťa zaradiť do očnej materskej školy a doma špeciálnu starostlivosť, t.j. pleoptické cvičenie pre zrakovovo znevýhodnené deti.

82. K námietkam žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné aj z dôvodu, že spolu s rozhodnutím jej bol doručený aj posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa, ktorý bol podkladom pre vydanie rozhodnutia i vzhľadom na § 3 ods. 2 Správneho poriadku, kasačný súd poukazuje na bod 66. odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, pričom zhodne s krajským súdom zastáva názor, že žalobkyni neboli odňaté jej práva. Žalobkyni bol posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa doručený spolu s prvostupňovým rozhodnutím, pričom voči tomuto rozhodnutiu bola oprávnená podať odvolanie, a teda mohla namietať skutočnosti uvedené v posudku. Navyše bolo aj na žalobkyni, aby žalovanému predložila dôkazy potvrdzujúce potrebu osobitnej starostlivosti o mal. dieťa. Žalobkyňa bola oprávnená v podanom odvolaní predložiť dodatočné dokumenty týkajúce sa zdravotného stavu dieťaťa, prípadne mohla v odvolaní uviesť, že v dodatočnej lehote doloží žalovanému ďalšie lekárske správy. Nemožno tiež opomenúť ani skutočnosť, že žalobkyňa nedoručenie posudku o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa namietala až v konaní pred krajským súdom, v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu túto skutočnosť o nemožnosti vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia nenamietala.

83. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

84. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že aj skutočnosť, že posudok jej bol doručený až s prvostupňovým rozhodnutím, bola jedným z dôvodov, prečo bola schopná predložiť dodatočné dokumenty, týkajúce sa zdravotného stavu dieťaťa až na samotnom pojednávaní, kasačný súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zo dňa 31. januára 2019 a prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 14. decembra 2018, pričom lekárske správy predložené na pojednávaní sú zo dňa 27. júna 2019, t.j. boli vyhotovené s odstupom takmer pol roka po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného. Kasačný súd v tejto súvislosti ešte poznamenáva, že na lekárske nálezy datované po právoplatnosti rozhodnutia žalovaného nebolo možné s poukazom na § 135 ods. 1 SSP prihladiť.

85. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

86. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

87. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

88. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a nepriznal účastníkom nárok na náhradu trov tohto konania, keďže žalobkyňa v tomto konaní nebola úspešná a u žalovanej nezistil dôvod, pre ktorý by mohol spravodlivo požadovať náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

89. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.